

alimara

Revista de Treball Social

Època 5 / número 51 / Desembre 2008

Consell de
Mallorca

Núm 51

Època 5. Desembre 2008

Edita: Institut d'Afers Socials
Consell de Mallorca

Coordinació i redacció:
Servei de planificació i documentació.
General Riera, 67
07010 Palma

Els articles d'aquesta revista expressen únicament l'opinió
dels seus autors.

PRESENTACIÓ

Gregori Estarellas Colom,

Director executiu de Protecció al Menor
i Atenció a la Família

Quan se'ns comunicà que el segon número de la revista *Alimara* digital es dedicaria a la infància, de seguida ens plantejàrem com a contingut a tractar les dificultats que tenim hores d'ara pel que fa a la protecció i benestar dels infants, i als reptes de futur que implica aquesta tasca. En un segon moment, ens adonàrem que el que tenim avui sobre la taula, té unes arrels i ha sofert un procés que serem capaços d'entendre amb tota la seva complexitat, només si som capaços de girar la nostra mirada cap enrere, és a dir, si dedicam part del nostres esforços i del nostre temps a esbrinar com ha estat l'atenció i la protecció als menors temps enrere. Per aquesta raó decidírem ordenar aquest número en dues grans seccions: una de caire històric i l'altra més centrada en el present i amb el que ens pertoca afrontar per tal de cuidar i protegir adequadament els infants.

Enceta aquest número de la revista un article de la consellera de Joventut i Igualtat, i vicepresidenta de l'IMAS, Josefina Ramis, que parla de la Commemoració del Dia de la Infància –el passat dia 20 de novembre- i suposa una bona oportunitat per reflexionar, precisament, sobre el títol d'aquesta edició d'Alimara: *El futur de la nostra infància (i una mirada al passat)*.

La perspectiva històrica l'hem demanada al doctor en Història i amic Pere Fullana. Estem molt satisfets de poder oferir un article de recerca que

ens ajuda a situar el present i ens obre perspectives molt estimulants. Agraïm l'esforç que ha suposat per l'autor acceptar l'encàrrec de pouar des dels primers moments de la preocupació institucional dels menors en risc, que ell situa a la segona meitat del segle XVIII, fins a les propostes modernes de la primera meitat del segle XX. Sobre aquesta matèria gairebé res hi havia per escrit, per tant ens trobam davant un treball de recerca que obri portes per a ulteriors investigacions. Completam la mirada històrica amb l'aportació d'aquelles institucions que més temps duen treballant amb menors a la nostra Illa: Minyones, el Temple i Natzaret.

Pel que fa a la segona secció, les qüestions plantejades són moltes i diverses. Òbviament no podem donar compte de tot el que ens agradaria i és necessari. Amb tot, hem procurat tractar algunes de les problemàtiques que més ens inquieten. Ho hem fet demanant l'aportació de gent de la casa. A professionals del Servei de Menors, i també a aquells que treballen en entitats col·laboradores, els hem demanat que ens ofereixin la seva reflexió després d'anys de tasca i esforç per bé del nins i nines de Mallorca. En alguns casos ni tan sols ho hem hagut de demanar, sinó que voluntàriament ens han fet arribat la seva aportació, la qual cosa agraïm.

Hem volgut tractar, en primer lloc, el necessari suport a la família biològica en el context de la protecció dels infants. Serafin Carballo ens fa una reflexió al voltant del principi que diu que la millor manera de protegir els infants és donar suport a les seves famílies. Analitza les mancances del nostre sistema de protecció i posa sobre la taula propostes innovadores que s'han implantat a altres indrets. És una aportació valenta, crítica i que, estam segurs, suscitarà la controvèrsia suficient per tal revisar i modificar els propis plantejaments.

Continuant amb la família com un dels eixos centrals de la protecció, en Bernardí Seguí se centra en l'acolliment familiar, amb la pretensió d'establir un marc general que permeti definir el perfil dels menors que són susceptibles de rebre la protecció necessària dins el context de l'acolliment familiar, tot apuntant alguns aspectes indispensables que donin viabilitat a l'acolliment.

Un altre plantejament que ens pertoca acarar amb tota la seva complexitat és el del fenomen de la immigració. Trobareu en aquestes pàgines dues aportacions després d'uns anys d'acollir els menors no acompanyats. La directora del centre de menors immigrants no acompanyats *Norai* ens fa cinc cèntims de la seva tasca d'acollida. Margalida Villalonga ens presenta una experiència de voluntariat que té per objecte l'ensenyament de la nostra llengua als nouvinguts. Experiència sòbria i delicada, i alhora, molt necessària.

Antònia Cerdà fa una proposta d'un nou programa a l'àmbit de l'acolliment residencial: tractament per a aquells nins i nines que presenten dificultats en els comportaments socials i emocionals a causa de les seves experiències de situacions greus d'abandó, negligència, maltractament i/o abús. Aquesta proposta trobarà un bon ressò en els centres d'acolliment residencial, que coincideixen en la necessitat d'un programa d'aquest tipus.

Vet aquí un desafiament que, com més aviat millor, demana que li donem la resposta adequada.

També trobareu en aquest número la presentació de la FEIAB, la federació que aglutina gairebé totes les entitats que col·laboren amb l'Administració amb l'objecte de protegir els infants. En l'aportació se'ns presenten els components de la Federació, la seva finalitat principal d'aquesta i allò que pretén treballar.

Per acabar, ens feim ressò d'un nou projecte que vol donar resposta a una realitat prou complexa: l'atenció psicosocial als fills i filles de víctimes de violència de gènere.

A totes les persones que heu fet possible aquest número, el nostre agraïment. Gràcies per dedicar un poc del vostre temps a la reflexió sobre un o altre aspecte de la realitat dels nostres infants. A partir d'ara el que toca és una lectura reposada del que ens ofereixen els amics en aquest segon número d'Alimara, a fi i efecte que ens obri una mirada renovada sobre la realitat dels nins i nines més vulnerables. Nova mirada que ens estimuli en la tasca d'acollir bé i protegir aquests menors que són la nostra responsabilitat.